

היליון מס' 1794 * י"ג בסיוון תשס"ב * 24 במאי 2002
 (sachlav@kfar-hanassi.org.il)

אלוהים שלי רציתי שתדע
 חלום שחלמתי בלילה במיטה.
 ובחלום ראיתי מלאך
 משמים בא אלי ואמר לי כך:
 באתי משמיים. עברתי נדודים
 לשאת ברכת שלום לכל הילדים
 לשאת ברכת שלום לכל הילדים.
 וכשהתעוררתי נזכרתי בחלום
 ויצאתי לחפש מעט שלום
 ולא היה מלאך ולא היה שלום
 הוא את הבשורה לקח ואני עם החלום.

אלוהים שלי רציתי שתדע
 חלום שחלמתי בלילה במיטה.
 ובחלום ראיתי מלאך
 ממצולות הים עלה ואמר לי כך:
 באתי מן המים. ממצולות הים
 לשאת ברכת שלום לילדי כל העולם
 לשאת ברכת שלום לילדי כל העולם.
 וכשהתעוררתי נזכרתי בחלום
 ויצאתי לחפש מעט שלום
 ולא היה מלאך ולא היה שלום
 הוא את הבשורה לקח ואני עם החלום.

* * * * *

שבת שלום לכל קוראי העלון הנאמנים.
 ושוב אני אתכם.
 ושוב החלו הפיגועים בארצנו הקטנטונת ואני מקווה שזה גם הסוף שלהם, והשיר
 בשער אומר את מה שכולנו חושבים היום.
 אז אני רק רוצה לאחל לכל עם ישראל שקט שלווה ושל...ל...ם וגם שנבצח
 בארועיון שמתקיים ביום שבת זה. אל תשכחו לצפות ולעדד. אולי זה יעזור
 (למרות שאני חושבת, כמו מרבית האנשים, שתחרות זו לא תהיה תחרות שירה, אלא
 פוליטיקה). אבל.... בוא נהיה אופטימים ונחזיק לשרית חדד ולמלווים אצבעות.

בעלוננו השבוע ישנם מספר תודות מרגשות וכמה בקשות והזמנות, עוד קצת על השינוי, ולשם שינוי - קצת שבחים משמואל (שווה לקרוא), כתבה של אורה המר על קבוצת שיתוף פעולה בין הישובים באזור, שתי כתבות מעיתון ה"קיבוץ" ושני סיכומי ישיבה של תנועת הקיבוצים - אגף המשימות.
בקיזור - לא משעמם.....
ותסלחו לי גם הפעם על ה"אין איורים", כי פתאום גיליתי שאין לי את הדיסקט של האיורים. סליחה.

אז שבת שלום לכולם ו.... בוא נדליק ביחד נר.... נר.....

דורית בסו

ימי הולדת

26/5	יוסי כץ גלית זיו אפרת אלמן אייל כץ רחל מימרחן (נכדה נמנוב)
27/5	גבי טנא שרי בן חיים (נכדה)
28/5	גבי לורנה דבולט אסף מסר אורן קולינס צביה ברודי ששון מרקוסון אוריון הרמן (נכד ריפקינד)
29/5	יהאל בן חיים נואית גלזר נדב עמית אסא ארנברג (נכד) מעין ותור דוארי (נכדים) מאי גלעדי (נכדה שרק)
30/5	בתיה ריינס ריימונד סולומון רמי גולן רונית הרמק עדי שוורק אלה אוריון (נכדה שרק) עונגי מדר (נכדה)
31/5	אביב רוזנקרנץ קלייר בר דוד
1/6	לן וינטראוב מירב בן אבי מיטל קוסובר (נכדה ג'קסון)

ימי נישואין

26/5 סילביה ויוסי ליפא
סטפני ושאל ריפקינד
שרי ועופר רביב
אריאל ואבישי פרלסון

27/5 ג'ניס ויורם בן חיים
רחל פלינק והרבי ג'קסון
נרית וסטיב קורטיס

29/5 יעל ואהרון לוין

30/5 אורה ואד ליבוביץ

1/6 רחית וג'וני הרמץ

פרורים מהשולחן

רק בשביל זה היה כדאי לספור את כל ימי ספירת העומר. חג שבועות בפארק עם ניחוחות של פעם. אומנם בלי סיור הטרקטורים המסורתי, אך עם הרבה התנדבות של חברים בארגון והכנת כיבוד. פינות יצירה מהנות ומגוונות לכל המשפחה, והכי חשוב, בלי הצורך לעמוד ולבדוק כמה עולה כל פיתה או פרוסת עוגה...

הפליא לעשות דודיק פוקס שפתח אפשרות לקריירה חדשה כשומר סף... שעות עמד בגבורה, ולא איפשר כניסה למי שלא הוזמן. לא נרשמו אירועים חריגים.

מי שכן הוזמן, והתקבלו בברכה. הם בני משק רבים שהגיעו מקרוב ומרחוק על בני משפחותיהם. הם השתלבו בקלות באווירה החגיגית כאילו לא עזבו מעולם. אולי כדאי לייסד מסורת חדשה, ולצרף לשמותי הרבים של חג השבועות גם את השם - "חג הבנים" ולהזמיןם דרך קבע לאירועי החג.

למי תודה למי ברכה - בעיקר לרחלי, אולגה, ונירה. ולכל מי שעזר. חזק ואמץ.

ברכת השחייה נפתחה בשעה טובה. מזג האוויר עדיין חורפי משהו, אבל זה לא הפריע בעיקר לצעירים להנות תחת עינה הפקוחה של לאה כץ המצילה. מה שבטוח, הסדר והניקיון בברכה יהיו למופת.

טיול אופניים - חופשת החג הארוכה אפשרה לנעורן לצאת לטיול אופניים במסלול כרכום-חוף חלוקים בכנרת (20 ק"מ) כולל לינה ופיקניק בכנרת. הטיול בהדרכתם של אילן וטלית, היה הצלחה וזכה לתגובות נלהבות מצד המשתתפים.

בני המצווה שני שובל, ליבנה אגם, נמרוד דדוש, שילבו להילוך גבוה את משימות שנת בר המצווה. לטובת הדורות הבאים הכל מתועד במצלמת וידאו. החבר'ה מעטים אך נחשבים, ערכו "יום חלוק בודד בשדה", נסעו לביקור מלווה בהסברים במשטרה, ביקור בגמלא בהדרכת טומי עמית, צילום משותף עם ההורים והסבים. אביטל שובל תפסה פיקוד על המבצע. שיהיה בהצלחה.

סוף השנה בבתי הספר כבר מרחף באוויר. טיולים שנתיים - כן, כן למרות הכל - מסיבות סיום, ובעיקר טבלאות ייאוש של החבר'ה עד לחופש הגדול.

ה-B.B.C איבד לאחרונה שני צופים נאמנים לטובת ערוץ האופנה של שידורי הלוי. YES הנוטשים הם לא אחרים מאשר איליין ואלן איסטון. האמת שהם לא מחפשים מלתחה חדשה בהתאם לצו- האופנה, אלא עוקבים בגאווה אחרי צעדיה הראשונים של הנכדה יערה על מסלול הדוגמנות. הקריירה של איסטון ג'וניור

נראית מבטיחה ביותר. היא נבחרה להיות אחת משבע דוגמניות מרחבי העולם שיוצאות ל-24 שעות של צילומים וראיונות בבירת האופנה העולמית - מילנו שבאיטליה. הזוכה תהפוך לדוגמנית הדגל של הערוץ. הבחירה היא באמצעות האינטרנט, באתר www.ftv.com.il הצביעו והשפיעו. שיהיה בהצלחה.

אלה הקטנים גדולים יהיו... קבוצת הקט-סל של חולתה- כפר הנשיא סיימה את העונה הסדירה במקום השני המכובד, כאשר הם מפסידים רק לקבוצה מקיבוץ שמיר. בקבוצה בה השתתפו גם שלוש בנות, כיכבו מכוחותינו: שי עמר, נדב אדלשטיין, קייל קסדן, עידו גרשמן, גליל רוזנקרנט, יואב בן נתן (הריס) בר המאיר, . מילים טובות מגיעות גם להדסה וג'קי על ההתמדה בארגון ובביצוע של הנסיעות למשחקי הבית והחוץ. חוץ מזה מי שלא שמע וראה את שר מעודדת (קדימה "נמר") הפסיד חוויה נדירה...

בשעה שפירורים אלו יגיעו לדפוס, עושה "משלחת" מכפר הנשיא את דרכה למפגש עם כבוד הנשיא משה קצב ורעייתו גילה אוקיי. הפגישה היא לא ממש אישית... יהיו שם עוד 40,000 איש בערך. מדובר במשחק גמר גביע המדינה בכדורגל, בין קבוצות מכבי חיפה (הלוואי שינצחו) ו מכבי תל אביב (הלוואי שלא). בסיומו יעניק הנשיא את הגביע לקבוצה המנצחת. כשתקראו דברים אלו כבר תדעו אם אנחנו "ירוקים" משמחה או "צהובים" מכעס...

המשחק הזה הוא החזרה הגנרלית שלנו, אוהדי הכדורגל, לפני ההצגה הגדולה העומדת בפתח - הלא היא אליפות העולם - ה מ ו ד י א ל. "הקרם דל קרם" של עולם הכדורגל. דורית מארגנת "קבוצת תמיכה" של נפגעות מונדיאל... הרולד מצדו מדווח שכרגע נוכל לצפות במשחקים בערוץ ה"סופר ספורט" הדרום-אפריקאי - וזאת ללא תוספת תשלום.

אגב כדורגל - התפנתה משרה של מאמן נבחרת ישראל בכדורגל... שכר של 100,000 ש"ח נטו בחודש לארבע שנים + רכב, טלפון והוצ' עבור יום עבודה בשבוע... המעוניינים יכולים לפנות להתאחדות לכדורגל... אין מה לדאוג בקשר לתוצאות. גם מאמנים יותר מנוסים לא הצליחו מי יודע כמה...

שבת שלום ומונדיאל כשר ושמח
דורית אבי והחמולה

מחפשים מתנדב/ת

אל חברי מפלגת העבודה, מחפשים חבר/ה אשר מוכן להיות האחראי בשם חברי מפלגת העבודה בכפר הנשיא, כלפי מוסדות המפלגה בתק"ם. זאת לאחר פטירתו של חברנו אריק ארנברג ז"ל. לפרטים נוספים - נא לפנות ל**מאיר** או **ראובן** בספריה.

תודה

אנחנו רוצים להודות לכל מי שעזר לנו לצאת לטיול האופניים בשבוע בעבר, ובמיוחד לאבי רוזנקרנט שהעמיס, לקח, נסע, פירק, סידר ודאג לאופניים שלנו בלב רחב וזרוע נאמנה. וגם לשושו ולאציק החובש!

תודה, הנעורון והנעורים.

זעקת שבר

אאאאאאאאאא! אאאאאא! צווחים הטווסים, השרידים האחרונים ממשק הילדים.

הם יודעים על מה הם זועקים. משק הילדים, פעם פנינת חן ומקור גאווה, אטרקציה למבקרים מבית ומחוץ הוא נטוש, מוזנח, זרוע גרוטאות ופסולת, קוציו ועשביו גבהו מאוד ומי יודע איזה שרצים מתחבאים בכל העזבה הזאת. בריכות הני ריקות או מלאות מים מעופשים, הדירים, המיועדים ומותאמים לחיות השונות פרוצים, וכל ברז מטפטף וצינור דולף משאיר שלולית של בוך. אולי רק עכשיו, כשאין מטפל, אפשר להבין כמה מאמץ, יצירתיות ואהבה הושקעו במקום זה במשך השנים.

אבל לא באתי רק כדי לבכות על מה שהיה כי יש גם חדשות טובות: כל מקורות היתושים שדגרו שם טופלו ואינם עוד. בעצם, רק לשם כך חדרתי לשם. שלכם, **טומי**

שינוי בין השיטין

"בקבוק הזה נחרב הבית ונשארה השיטה". את המטפורה הקשה הזאת מציג בן דור הביניים מקבוק בית-השיטה. כשמקשים עליו על מה הוא מדבר, הוא מתנה את התשובה בכך שלא יפורסמו שמו ופרטים מזהים. "השיטה היא קפיטליזם טהור במסווה של 'שינוי צודק לכל'.... היום שולטים כאן חוקי הג'ונגל, ההישרדות...."

כחמישה חודשים חלפו מאז נכנס מודל "רשת הבטחון" לבית השיטה. כבר לפני 5 שנים..... יושם המודל המשולב. זמן קצר לאחר התחלת השינוי הבינו כמה חברים כי עתידם לא מובטח כלל וגם שכרם לא מאפשר קיום בכבוד. עכשיו יש המדברים על שתי שכבות מובהקות שנמצאות משני צידי המתרס. בשכבת "המתעשרים החדשים" נמצאים כמה עשרות חברים - חלקם מנהלי ענפים במשק וחלקם עובדי חוץ. בשכבה הרחבה יותר השכר הממוצע נמוך ויש הנאלצים לקבל השלמה מ"רשת הבטחון". למרות עליונות..... המספרית, חוששים האחרונים להביע את מורת רוחם נוכח עוולות רבות כיוון ש"זה ממילא לא יעזור, ואנחנו רק נפגע". כבר היו כאלה שסומנו כמתנגדי השינוי וסמכויות אחדות נלקחו מהם, או שהם נאלצו לעזוב מקום עבודה. שלא לייחוס אומרים חברים, כי כל פגישה עם חברי הקבוק היא מלאכותית בעיניהם..... הכל נמדד בכסף ועלות כלכלית. רק חברה אחת מבוגרת, דיתה פרח..... שהייתה בעבר מזכירת הקבוק ורשת צריכה, החליטה לצאת לקרב, ובגלוי. זה מה שגרם לה לשלוח מכתב לרשם האגודות. המכתב במלואו מתפרסם ב"הקבוק". להלן מספר ציטוטים: ברצוננו לבקש את התערבותך עקב שינויים שמתבצעים בקבוק בית השיטה... תוך פגיעה חמורה בשכבה הרחבה של חברים שהפכו להיות מעמד נחות מבחינה כלכלית וחברתית...

בינואר השנה נכנסה לתוקפה חוברת העסקת בהפרטה עמוקה, כולל חינוך ובריאות, ועיקרה דיפרנציאליות מלאה במשכורות, כשההבדלים בין המשכורות הם בלתי מוגבלים. בזה באו לקצן 3 שנים של הכנת הקרקע, ההבטחות, ההודעות

החגיגות, הולכת השולל. בהצבעה השתתפו 91% מהחברים. איך הגיעו לאחוז הצבעה כה גבוה? על ידי הפחדה, הבטחות-שווא, אין סוף ניירת.

הכל נעשה "במסגרת החוק" ובאורח דמוקרטי. אבל עוד לא פגשנו אנשים שיתנו את הסכמתם שיעשקו וינצלו אותם, אלא אם כן מוליכים אותם שולל. איך הושג הרוב? על ידי תמיכה של 3 קבוצות:

1. אלה שמקבלים משכורות גבוהות במשק ובעבודת חוץ.
 2. הותיקים - להם הסבירו שהמודל החדש יבטיח את הכלכלה, וכך גם להם יהיה יותר כסף. נאמר להם שבלי המודל החדש לא יהיה להם קיום.
 3. רוב הציבור - גם להם נאמר שאם יאשרו את המודל, הקבוצה יעלה על דרך המלך והחבר יצא נשכר.
- אבל העלויות, המיסים, המחירים, התשלומים והגזרות פורסמו רק לאחר אישור החוברת.
- עכשיו, על כל קושיה יש תשובה ניצחת: הרוב החליט! אבל הרוב החליט כי הבטיחו לו שחבר יהיה בעדיפות על פני שכיר, כי הבטיחו לו פנסיה, כי הבטיחו שעקרון הותק יהיה עקרון מנחה בכל תגמול שהוא

המושג "שווי ערך מישרה" הפך לשווי ערך האדם, ובכך נותצו כל ערכי המוסר, כל תפיסת העולם, עליהם נבנה הקיבוץ. כל יחיד מנהל היום את מלחמת ההישרדות הפרטית שלו, בעוד עבור קבוצה קטנה החלו חיי שפע ורווחה.

כיום אין אמון בהנהלה, שכל יום מכריזה על גזרות חדשות. השרירות היא מילת המפתח. כל שבוע אתה שומע על עוולות שנגרמו לשכן, למכר, לבן משפחה, ואתה לא יודע מתי זה ינחת עליך.

אנשים לקחו על עצמם אחריות היסטורית בבואם לפרק את היצירה היחודית - הקיבוץ. במציאות הקשה של היום, הקיבוץ יכול היה להיות מודל ערכי לחברה הישראלית, אי של תקווה. נודה לך על התערבותך בנידון, כדי להחזיר את השפיות לקיבוץ.

מתוך שבועון "הקיבוץ" 9.5.02

Dear friends,

It's taken me a little time to write this but I would like to thank you all for the kindness and support you showed to me and my family. Losing harry is a great lose to us and I am sure to all of you. I appreciate everyone being really great to us. Once again many thanks.

Hilda barak

**נזכור את יקירנו
ט"ו בסיון תש"ס (2000) מוסי המאירי.
כ"א בסיון תשנ"ז (1997) יוספה שוורצמן.**

תודה ולהתראות...

הנה הגיע ביקורינו לסיומו, וכמו תמיד, עצוב לנו לעזוב. היה כל כך כיף להיות פה! קודם כל תודה למיכל, רונית וילדי גן רימון שאפשרו למיה להצטרף לגן בבקרים. למרות קשיי השפה, היא נורא נהנתה ואפילו הצליחה ללמוד איזו מילה או שתיים בעברית. תודה לכל יתר ילדי המשק על הסבלנות שלכם עם מיה ועל המאמץ לתקשר איתה. תודה גם ללאה שהזמינה אותי לעבוד איתה בבריכה. אי אפשר לבוא למשק לכמה שבועות בלי לעבוד, השאלה היא- איפה? אז לאה (והרולד), היה פשוט גדול לעבוד איתך (אני אשתדל להגיע יותר מוקדם, שנה הבאה...).

חג השבועות, כיאה לכפר הנשיא, היה משגע. מיה בילתה כחצי שעה בטלפון עם אבא שלה בתאור מרגש של בריכת הבוק, המזרקה, הפיתות, ובעיקר של האפרוחים.

הרבה חברים שאלו אותי על האווירה במשק; עד כמה מורגשים השינויים ואם האווירה הכללית השתנתה. אז אני רוצה לציין שאם מסתכלים נורא מקרוב, אז כן, השינויים מורגשים, אבל בתמונה הגדולה הדברים מתגמדים ונשארת אותה האווירה שתמיד הורגשה פה - של חום וזרועות פתוחות. קשה לפעמים לראות את התמונה הגדולה הזו כשנמצאים בפנים, אבל בהחלט שווה מידי פעם לקחת את הצעד הצידה ולהיזכר שכפר הנשיא זה קיבוץ/יישוב/קהילה עם יופי מיוחד (ולא מדובר פה על הנוי...), כמו שמיה אמרה לבעלי בטלפון, "it's nice here. Can we bring our house here?" (ילדים קטנים לא מפספסים כלום!) אז תודה שהענקתם לנו חופשה כל כך נהדרת. בהמון אהבה,

ג'וני ומיה.

מפי הטף

רועי הוא הבעל של שרי בילגורי, אבא של נמרוד בן החמש היושב ליד המחשב עם בנו ומשחקים משחקי זכרון. באיזשהו שלב מסביר האב לבנו הצעיר: - "אתה יודע לפעמים השכל יותר חשוב מהזכרון".

- רועי מביט בו מהורהר ושואל: - "אז אבא, למה יש רק יום הזיכרון ולמה אין גם יום השכל?".

המודל המשופר - בסיס לקונצנזוס

כאחד המתנגדים הקבועים לשינויים "הדיפרנציאליים" (הממוסדים) החודרים לחיינו בשנים האחרונות, שמחתי שהמודל הראשון של רשת בטחון לא התקבל ברוב הדרוש. ראיתי את זה כ reprieve זמני (דחיית "ההוצאה להורג"), וכזהדמנות להגיע למודל משופר, שיהן על אלה העלולים להיפגע מהשינוי, ועל דמותה של חברתנו.

תוצאות ההצבעה הראו (לצערי) שיש רוב בקבוצה הרוצה שינוי דרסטי באורחות חיינו - כלומר, הרבה פחות שותפות, ושליטה משמעותית בהכנסות ובהוצאות הפרטיות. מצד שני, יש כוונה ברורה וכנה גם מצד אלה להמשיך החיים הקהילתיים, תוך תמיכה מסוימת בחלשים (על ידי מיסים די גבוהים שיאפשרו קרנות תמיכה).

היות וגם אני מעונינת להמשיך לחיות פה, אני חייבת להגיע להסכמות עם קבוצה זו, הסכמות ששני הצדדים יוכלו לחיות אתן. אני לא מעונינת להשאיר אנשים אלה במצב של כעס והרגשת החמצה, בגלל "כפייה" של המיעוט (אמנם מיעוט לא מבוטל). אך בנוסף, אם אני מעונינת בהמשכה של חברה מלוכדת, אני חייבת להיות בטוחה שאין משפחות החיות בקרבנו שלא מצליחות להתקיים בכבוד בתנאים החדשים. אני סבורה שההצעות החדשות עונות על הדרישות האלה. הן מאפשרות לאלה הרוצים לחיות בשיטת מודל ההתפרנסות האישית לעשות כן, אך גם מאפשרות

לאחרים לחיות במודל המשולב, המבטיח יותר בטחון סוציאלי (משכבת הותיקים והקרובים לגיל הפנסיה).

ההצעות האחרות מבטיחות מינימום נטו לכל משפחה, במקרה של נפילה מתחת לקו אדום. נקודות הזיכוי גם כן ישלמו את החסר לגבי משפחות עם הוצאות חינוך גבוהות. כמו כן, יש הצעה ל"רשת בטחון" בבריאות, המבטיחה את תמיכת הקיבוץ במקרה של הוצאות בריאות שנתיות מעבר ל"קו אדום". (קו זה ייקבע לפי רמת ההכנסה של היחידה המשפחתית).

הרבה חברים דיברו אתי על חוסר הכרה בוותק של החבר במודל רשת בטחון. לדעתי נקודה זו באה על סיפוקה במקרה שהחבר מחליט להתנהל בשיטת התקציב המשולב, שבה יש מרכיב ותק. בנוסף, יתכן שנוכל ל"חלק נכסים" בעתיד, או רווחים מענפים מצליחים (הלואי!), וזה יעשה ודאי על בסיס הותק. גם בנושא שיוך הדירות לחבר תהיה התחשבות לפי ותק.

נראה לי שהמודל המוצע הוא הטוב ביותר שאפשר להגיע אליו במצב שאנחנו נמצאים בו, כשרוב משמעותי מעונין בשינוי מהותי בהתנהלות הכספית שלנו. מי שמעונין בהמשך קהילתנו ופריחתה (הדמוגרפית, החברתית-תרבותית), יסכים ללכת

לקראת השינויים המוצעים. עלינו להיות אופטימיים בקשר להצלחת השיטה, תוך שמירה מתמדת שימנעו עיוותים והיווצרות הבדלי מעמדות קיצוניים.

שרה דבולט

שבחים... שבחים....

לאחרונה, באחת הכתבות ב"דברי הכפר", כאשר כנהוג במקומותינו, הועלו טענות והשגות לגבי ליקויים שונים בחברתנו, (ויש כאלה למכביר). הוצע שאולי הגיע הזמן לכתוב גם על דברים יפים וחיוביים המתרחשים בחברתנו המגובשת, שהיא בסך הכל חברה חיובית וטוב לחיות בה. ובכן ישנם הרבה מאד דברים יפים וחיוביים אצלנו, אך אני רוצה להתעכב רק על שתי תופעות כאלה היום.

האחת היא מה שנקרא בשפתנו, הפנומן של קורין וגמדיה. קורין מהווה אחת הגורמים הדינמיים והיצירתיים ביותר בכל המערכת המשקית שלנו. היוזמה והדמיון, היצירתיות והמרק המושקעים, הם דברים נדירים ביותר ומביאים, הן תוצאות כלכליות של ממש (וזאת בתוך משבר כללי בתיירות) וכן הם מביאים לכפר הנשיא מוניטין ושם טוב במדינה.

בין היוזמות האמורות הנ"ל אנו פוגשים גם את ה catering שהיא פיתחה, הן לאירועים חיצוניים והן לאירועים פנימיים של חברינו. לאחרונה, "קורין וגמדיה" סיפקו לנו את האירוח לכנס משפחתי גדול למדי, והרמה של האוכל המוגש, העיצוב של שלחנות ההגשה וסידורי פריטי המרכיבים של הארוחה, לא נפלו מהדברים שרואים בחגיגות של חתונות או בר-מצוות בבתי המלון המפוארים בארץ. אחת המשתתפות בשמחתנו, שהיא בטבעה ביקורתית ביותר, התקשתה להאמין שהאירוח סופק ע"י הכוחות הפנימיים הקיימים בקבוץ. על כל אלה, והרבה נוסף, תודתנו לקורין וגמדיה המוצנעות, המביאים לנו תמיד איזו הרגשה פנימית של תקווה ואור.

הדבר השני נוגע לארגון החגים לאורך כל השנה ע"י החברות הממשיכות בהתנדבותם, יוזמתן וביצירתיות יוצאת דופן, לספק לנו את המסגרת והתוכן של חגיגנו על כל גווניהם.

יתכן ויצדקו אלה המנבאים לנו שהשינויים וההפרטות יגרמו להפחתת חיי-חברה משותפים וירוקנו במידת מה את תוכן השותפות והיחד. החברות הנהדרות

הממשיכות לדאוג לכך שהחגים אצלנו מתקיימים בצורה מכובדת ומתוך שמחה, ושתמיד שואפות למקוריות ולצבע בנוסף לקישוט ולחגיגה משותפת, יש להן חלק נכבד ביותר בשמירת חברתנו ורמתה התרבותית, ועל כל אלה מגיעות להן לא רק תודתנו הכנה והעמקה, אלא גם את הערכתנו והערצתנו.

אלה הפעם רק שני אלמנטים מתוך רבים אחרים נוספים, של עשייה חיובית, יפה וחברתית הקיימים ושניתן לראותם אם רק מתפנים לרגע קט מהקטטורים הקטנים היומיומיים.

שמואל חצור

קבוצת שתוף פעולה

כפר הנשיא - טובא-זנגריה - ראש פינה - חצור

לאחר חצי שנה של עבודה ופעילות, חשבתי שהגיע זמן לדווח לחברי כפר הנשיא בצורה מסודרת על הפעילויות והתכניות שיש לנו, ולהזמין את כל המעוניינים - שעדיין לא מעורבים - להשתתף בצורה זו או אחרת.

קודם כל, מי זה "אנחנו"? אנחנו 3 שותפות: אלישבע רובין מראש פינה (בתו של מארק), יוסרא הב מטובא, ואני, אורה המר, תושבת כאן.

ומה אנחנו רוצות? הרגשנו - בעיקר בעקבות האינתיפאדה הנוכחית - שאם קשה לתקן עולם, לפחות נתחיל לעבוד על עצמנו - קרוב לבית. כדי ליצור את האמון הדרוש להתחיל לפתור בעיות, צריך קודם כל להכיר. יש פה, באזור שלנו, 4 יישובים לגמרי שונים אחד מהשני: קיבוץ, כפר בדווי, מושבה ועיירת פיתוח. לאורך השנים התושבים חיים עם הרבה חששות וניכור ביניהם. חשבנו שאם נתחיל להיפגש ולהכיר אחד את השני, יהיה קל יותר לדור הבא לחיות בקרבה רבה יותר ובשיתוף פעולה - וזה יכול רק לחזק ולעשות טוב לאזור כולו!

יש לנו קבוצה יפה של אנשים מכל הגילאים ("קבוצה משפחתית") שנפגשת יחד כל כמה שבועות לפעילות שמתאימה לכל גיל - כל פעם יישוב אחר הוא המזמין: בד"כ עושים יצירה - עשיית נרות, מיחזור נייר, וכו'. כאן המקום להודות לכל הנאמנים שלנו, ביניהם שמחה, ג'ויס, אדי, קרול ל., מעיין וכל האחרים - תודה רבה לכל מי שנתן בנו אמון גם כשהיה קשה! יש לנו תכניות לקבוצה שכוללות גם טיולים, בישולים, תיאטרון קהילתי, ועוד. אני מזמינה את כל מי שמעוניין להיפגש עם שכנים מהיישובים כשכנים - זו הזדמנות להכיר בכיף באווירה נינוחה. יש משפחות, רווקים, סבים - מתאים לכולם. בכל פגישה, כמובן, יש אוכל טעים, ורוח טובה

הקבוצה עדיין בהתהוות, עדיין אין לנו נציגות מחצור, ולפעמים כמעט אין נציגות מיישוב זה או אחר, אך אני גאה להודיע שאנשי כפר הנשיא מראים יותר עקביות מכולם - כל הכבוד. אני מאמינה שהסבלנות תוכיח שזה כדאי וטוב.

בנוסף לקבוצה, יש לנו עוד כמה תכניות של שיתוף בין ארבעת היישובים:
 1. הקיץ תהיה קייטנה של שבוע לכיתות ד'-ה'. בכל יום הקייטנה תחנה ביישוב מארח אחר, ותבצע פעילות כיפית אחרת - יום גיבוש, יום קרקסנות, יום מחשבים, יום בריכה, יום טיול. תודה לצילה, מעיין ואילן על שיתוף הפעולה.
 2. לשנה הבאה אנחנו מתכננים פרויקט נוער (כיתה י') משותף שיכלול עבודה יצירתית במחשב ווידאו כאמצעי ביטוי וראייה של היסטוריה מקומית עם מנחים מומחים, ופרויקט סביבתי יחד עם "מאג'ל" (אפילו הצלחנו להשיג מימון!). ושוב תודה לצילה, מעיין ואילן על שיתוף הפעולה!
 3. אחרונה חביבה בתכנון לשנה הבאה זו קבוצת נשים - כי הרי ידוע לכולם שאנחנו, הנשים, בסופו של דבר נציל את העולם - לא?
 אני מזמינה אתכם לבוא, להצטרף, או רק להתקשר אלי ולשאול - אספר עוד הרבה למי שרוצה לשמוע! הדלת תמיד פתוחה!

בברכה,

אורה המר 4541))

"**Digi Divrei**" - Divrei, digital version

<http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html> - Divrei issues

(User: "**khtalk**" password: "**mansura**")

<http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm> - My Main page

<http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow> - What makes people smile here?

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!